

мажие та ходихъ всичката нощъ, и зехъ та ги изгорихъ тамъ. (13) И зехъ костите на Саула и тѣлата на синоветѣ му отъ стѣната на Ветсантъ, и дойдохъ въ Ивисъ и спостихъ седмъ дни.

Източници за книга № 3
 А. Михалевъ и А. Чувилевъ въ Библейската енциклопедия пишатъ: Книгата на Самуила е преди всичко биография на Самуилъ. Въ търновската Синайска манастирска библиотека съхранява се Софийски манасири, издавани въ 1605 година въ Истанбулъ, където библиотеката на цариградската патриаршия имала обширна библиотека. Тамъ съхраняватъ свидетелства, че Самуилъ е живъ при римляните и римляните го називатъ Самуилъ. Известно е, че този прозвище е възникло отъ по-ранните названия на Самуила като Самуилъ и Самуилъ.

ВТОРА КНИГА НА ЦАРНЕТЪ,
ИЛИ
Втора Книга на Самуила.

ГЛАВА I.

А следъ смъртта на Саула, като се върна Давидъ отъ поражението на Амалиачинъ, сѣдѣ Давидъ въ Сиклагъ два дни. (2) А въ третийтъ денъ, его, бойдѣ чоловѣкъ изъ станъти, отъ при Саула, съ раздрани дрехи и прѣстъ на главата му; и като вѣзе при Давида, пади на земята та сѣ поклони. (3) И рече му Давидъ: Отъ дѣшъ? А той му рече: Азъ се отъврахъ отъ Израилевитъ станъ. (4) И рече му Давидъ: Какво станъ? какъ ми, моляхъ. И отговори: Побѣжахъ людите отъ бойти, и мнозина даже отъ людите паднаха и умрѣха; умрѣха още и Саула и Ионатанъ синъ му. (5) И рече Давидъ на момъка който му известяваше: Какъ знаешъ че умрѣ Саула и

Ионатанъ синъ му? (6) И рече онзи момъкъ който му известяваше: Намѣрихъ се по случаю въ гората Гелле, и, его, Сауъ бѣше се подпирѣ на копчето си, и, его, колесниците и конниците го пристигнахаха. (7) И като погледихъ отdirъ си, видѣ мя, и повика мя. И отговорихъ: Ето мя. (8) И рече ми: Кой си ты? И отговорихъ му: Амалиачинъ съмъ азъ. (9) Такъ ми рече: Напади на мене, моляхъ, та ми убий; защото помрачение ми обѣ, понеже живѣть ми е още всички въ мене. (10) И тъй, застанахъ върхъ него и го убихъ, понеже бѣхъ уверенъ че не можеше да живѣе като пади; и тѣхъ вѣлецътъ който бѣше на главата му, и гривната която бѣше на раката му, та ги донесохъ тукъ при господари си.

(11) Тогавъ хвайа Давидъ дрехите си

^a 2 Лѣт. 16; 14. Иер. 21; 12—14.
^b 34; 5. Амосъ 6; 10. с Бит. 50; 10.
^c 2 Цар. 2; 4, 5.

^a 1 Цар. 30; 17; 26.

^b 1 Цар. 31; 1.

^b Гл. 4; 10.

^d Виж. 1 Цар. 31; 2—4.

^e 1 Цар. 4; 12.

^e Съд. 9; 54.